

Uchwała Nr 11/64/2015
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi
z dnia 27 marca 2015 r.

w składzie

1. Ryszard Paweł Krawczyk	8. Agnieszka Kamyczek - Maszewska
2. Ewa Śpionek	9. Józefa Lucyna Michejda
3. Iwona Kopczyńska	10. Bogusław Wenus
4. Anna Kaźmierczak	11. Barbara Polowczyk
5. Wojciech Newereńczuk	12. Paweł Dobrzyński
6. Paweł Jaśkiewicz	13. Roman Drozdowski
7. Bogdan Łągwa	

Po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2015 roku Uchwały Nr V/30/15 Rady Gminy Dmosin z dnia 24 lutego 2015 roku w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty, doręczonej Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi w dniu 3 marca 2015 roku, działając na podstawie art. 18 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2012 r., poz. 1113 z późn. zm.) w zw. z art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.)

Kolegium uchwala, co następuje:

Stwierdza nieważność Uchwały Nr V/30/15 Rady Gminy Dmosin z dnia 24 lutego 2015 roku w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty, z powodu naruszenia prawa, tj. art. 6k ust.1 pkt 1 w zw. z art. 6j ust.2 i 2a ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity: Dz.U. z 2013, poz. 1399 z późn. zm.), w wyniku nieuprawnionego zróżnicowania stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w zależności od wielkości gospodarstwa domowego.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwała Nr V/30/15 Rady Gminy Dmosin z dnia 24 lutego 2015 roku w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi w dniu 3 marca 2015 roku. W stosunku do wskazanej Uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi wszczęło postępowanie nadzorcze, zapraszając przedstawicieli jednostki na posiedzenie w dniu 27 marca 2015 roku.

W toku badania Uchwały Kolegium Izby stwierdziło, że zgodnie z § 1 Rada Gminy Dmosin zdecydowała o wyborze dwóch metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w ten sposób, że:

- 1) w przypadku nieruchomości, na której zamieszkuje do 4 osób włącznie w jednym gospodarstwie domowym, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość oraz stawki opłaty,
- 2) w przypadku nieruchomości, na której zamieszkuje od 5 i więcej osób w jednym gospodarstwie domowym, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi ustalana jest od gospodarstwa domowego.

W ocenie Kolegium Izby powyższe oznacza zastosowanie mechanizmu różnicowania stawki opłaty w zależności od wielkości gospodarstwa domowego, co pozostaje w sprzeczności z art. 6k ust.1 pkt 1 w zw. z art. 6j ust.2 i 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Na podstawie art. 6k ust.1 pkt 1 ustawy rada gminy została zobligowana do podjęcia uchwały w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród metod określonych w art. 6j ust.1 i 2 oraz do ustalenia stawki takiej opłaty, z możliwością zastosowania więcej niż jednej metody ustalenia opłat na obszarze gminy. W danym przypadku Rada Gminy Dmosin dokonała wyboru dwóch metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, tj. metody, o której mowa w art. 6j ust.1 pkt 1 oraz w art. 6j ust.2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Jednocześnie kryterium zastosowania wskazanych metod odnosi się do liczebności gospodarstw domowych, co powoduje, że w konsekwencji doszło do zróżnicowania stawki opłaty w zależności od wielkości gospodarstwa domowego. Natomiast na mocy art. 6j ust.2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach rada gminy została upoważniona do uchwalenia jednej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego. Ponadto należy podnieść, że podstawy do zastosowanego zróżnicowania stawki opłaty nie stanowi art. 6j ust.2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, który to przepis zawiera upoważnienie dla rady gminy do różnicowania stawki opłaty, jednakże wyłącznie w wyspecyfikowanych w nim przypadkach, tj. w zależności od:

- powierzchni lokalu mieszkalnego,
- liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość,
- odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich,
- rodzaju zabudowy.

Powyższy katalog nie zawiera przesłanki różnicowania stawki opłaty w zależności od wielkości (liczebności) gospodarstwa domowego, gdyż liczba mieszkań odnosi się do liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, a nie do liczby mieszkańców tworzących, czy zamieszkujących, gospodarstwo domowe. Tym samym przedmiotowa przesłanka znajduje zastosowanie w przypadku metody, o której mowa w art. 6j ust.1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zgodnie z którym opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi jest obliczana jako iloczyn liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość oraz stawki opłaty ustalonej na podstawie art. 6k ust.1 ustawy. W konsekwencji w przypadku wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w art. 6j ust.2 ustawy, rada gminy powinna ustalić jedną stawkę opłaty od gospodarstwa domowego, bez jej różnicowania

w zależności od wielkości (liczebności) gospodarstwa. Ponadto należy zwrócić uwagę, że możliwość zastosowania więcej niż jednej metody ustalenia opłaty dotyczy terenu gminy, a w danym przypadku wystąpiło faktycznie nieuprawnione różnicowanie stawek opłat z poszczególnych nieruchomości.

Jednocześnie należy podkreślić, że w stanie prawnym obowiązującym do dnia 1 lutego 2015 roku, istniała możliwość różnicowania stawki opłaty od gospodarstwa domowego w zależności od wielkości gospodarstwa w oparciu o upoważnienie wynikające z art. 6k ust.4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, który stanowił, że rada gminy określając warunki opłat zgodnie z metodą, o której mowa w art. 6j ust.1 i 2, może różnicować stawki opłat, wprowadzać zwolnienia przedmiotowe, ustanawiać dopłaty dla właścicieli nieruchomości, o których mowa w art. 6c ust. 1, spełniających ustalone przez nią kryteria lub określić szczegółowo zasady ustalania tych opłat. Na mocy przywołanego przepisu ustawodawca wprost upoważnił radę gminy do zróżnicowania stawki opłaty ustalonej od gospodarstwa domowego, a jednocześnie nie ustalił przesłanek zastosowania takiego zróżnicowania, jak również nie odesłał w tym zakresie do art. 6j ust.2a ustawy. W efekcie rada gminy korzystając z upoważnienia wynikającego z art. 6k ust.4 ustawy, w przypadku wyboru metody ustalenia opłaty od gospodarstwa domowego, mogła dokonać różnicowania stawki takiej opłaty z uwagi na przesłanki mające w danym przypadku uzasadnienie faktyczne np. z uwagi na wielkość (liczebność) gospodarstwa domowego, dokonując również łączenia tej metody z inną metodą ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, poprzez zastosowanie kryterium wielkości (liczebności) gospodarstwa domowego.

Natomiast na mocy art. 1 pkt 14 ustawy z dnia 28 listopada 2014 roku o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 87), art. 6k ust.4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach otrzymał nowe brzmienie, zgodnie z którym rada gminy, w drodze uchwały, może zwolnić w całości lub w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, w części dotyczącej gospodarstw domowych, w których dochód nie przekracza kwoty uprawniającej do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, o której mowa w art. 8 ust. 1 lub 2 ustawy o pomocy społecznej. Tym samym ustawodawca zrezygnował z ogólnego upoważnienia dla rady gminy do różnicowania stawek opłat, zawartego do dnia 1 lutego 2015 roku w art. 6k ust.4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, pozostawiając w tym zakresie jedynie upoważnienie wynikające z art. 6j ust.2a ustawy, zawierającego zamknięty katalog możliwości zastosowania takiego różnicowania, który nie przewiduje w tym zakresie przesłanki wielkości (liczebności) gospodarstwa domowego.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby wskazuje, że w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 lutego 2015 roku, rada gminy nie ma możliwości różnicowania stawki opłaty w zależności od wielkości gospodarstwa domowego.

Biorąc powyższe pod uwagę postanowiono, jak w sentencji.

Od uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu uchwały.

Przewodniczący Kolegium

**Prezes RIO w Łodzi
Ryszard Krawczyk**